

“ଚାରୋଟି ଯାକ ବିଷୟରେ ଅନୁଭବର ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ସମସ୍ତାଗୁଡ଼ିକୁ ସମାଧାନ ସ୍ଵରୂପରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର”

ଆଜି ବ୍ରାହ୍ମଣ ସଂସାରର ରଚୟିତା ନିଜର ଚାରିଆଡ଼ର ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ସଂସାର ଛୋଟିଆ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅତି ଶ୍ରେଣୀ ଏବଂ ଅତି ପୁରୁଷ ସଂସାର ଅଟେ । ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ସଂସାର ସାରା ବିଶ୍ଵର ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସଂସାର । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମା କୋଟିକ ଭିତରେ କେହି, କେହି କେହିତକ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କେହି ଅଟନ୍ତି କାହିଁକି ନା ନିଜର ସତ୍ୟ ପିତାତ୍ମକୁ ନାହିଁ, ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଯେପରି ବାବା ଭରତରୁ ଭରତ ଅଟନ୍ତି ସେହିପରି ବାବାତ୍ମକୁ ଚିହ୍ନି ତାଙ୍କର ସମତାନ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମା ଜନ୍ମ ନେବା ମାତ୍ରକେ ସ୍ଵୟଂ ଭାଗ୍ୟବିଧାତା ପିତା ତା’ର ମସ୍ତକରେ ଶ୍ରେଣୀ ଭାଗ୍ୟର ରେଖା ଟାଣି ଦେଇଛନ୍ତି, ଏଭଳି ଶ୍ରେଣୀ ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମା ଅଟେ । ତେବେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ଏହିଭଳି ଭାଗ୍ୟବାନ ମନେ କରୁଛ ତ? ଏତେ ଶ୍ରେଣୀ ଆତ୍ମିକ ନିଶାର ଅନୁଭବ ହେଉଛି ତ? ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାର ଦିଲକୁ ଦିଲାରାମ ବାବା ନିଜର ଦିଲର ଦୁଲାର ଅର୍ଥାତ୍ ନିବିଡ଼ ସ୍ଵନେହ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହି ପରମାତ୍ମା ସ୍ଵନେହ ସାରା କଲ୍ପ ଭିତରେ କେବଳ ନିଶାତ୍ମ ଦ୍ଵାରା ଏବଂ ଏହି ଗୋଟିଏ ସମୟରେ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏହିଭଳି ଆତ୍ମିକ ନିଶା ସରବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ ରହୁଛି ତ? କାହିଁକି ନା ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ଵକୁ ଚାଲେଞ୍ଚିତ କରୁଛ ଯେ ଆମେ କର୍ମଯୋଗୀ ଜୀବନଧାରୀ ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ଅଟୁ । କେବଳ ଯୋଗ ଲଗାଉଥିବା ଯୋଗୀ ନୁହେଁ, ଯୋଗୀ ଜୀବନଧାରୀ ଅଟେ । ଜୀବନ ସଦାକାଳର ହୋଇଥାଏ । ସ୍ଵାଭାବିକ ଏବଂ ନିରନ୍ତର ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ୮ ଘଣ୍ଟାର ବା ୭ ଘଣ୍ଟାର ଯୋଗୀ ଜୀବନ ଧାରୀ ନୁହେଁ । ଯୋଗ ଅର୍ଥାତ୍ ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ଲକ୍ଷଣ ହିଁ ଅଟେ । ତେଣୁ ନିଜର ଜୀବନର ଲକ୍ଷଣ ସ୍ଵତଃ ହିଁ ମନେ ରହିଥାଏ ଏବଂ ଯେପରି ଲକ୍ଷଣ ସେହିପରି ଲକ୍ଷଣ ସ୍ଵତଃ ହିଁ ଆସିଥାଏ ।

ଏବେ ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାର ମସ୍ତକରେ ଚମକୁଥିବା ଭାଗ୍ୟର ତାରକାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ସରବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମତାନକୁ ଶ୍ରେଣୀ ସ୍ଵାମୀନଧାରୀ ଏବଂ ସ୍ଵାମୀନଧାରୀ ରୂପରେ ହିଁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ସ୍ଵାମୀନଧାରୀ ଏବଂ ସ୍ଵାମୀନଧାରୀ ଆତ୍ମା ଅଟେ - ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ କରୁଛ ତ? ଯଦି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସମୁଦିରେ ଆଣିବ ଯେ ମୁଁ ସ୍ଵାମୀନଧାରୀ ଆତ୍ମା ଅଟେ ତେବେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ସ୍ଵାମୀନର କେତେ ବଡ଼ ତାଲିକା ତୁମ ସମମୁଖକୁ ଆସିଯିବ! ଏବେ ବି ନିଜର ସ୍ଵାମୀନ ଗୁଡ଼ିକର ତାଲିକା ସମୁଦିରେ ଆସିଗଲାଣି ନା? ତାଲିକା ତ ଲମ୍ବା ଅଟେ ନା! ତେବେ ସ୍ଵାମୀନ ଅଭିମାନକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦିଏ କାହିଁକି ନା ସ୍ଵାମୀନର ଅର୍ଥ ହେଲା ଶ୍ରେଣୀ ଅଭିମାନ । ତେଣୁ ଶ୍ରେଣୀ ଅଭିମାନ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅଶୁଦ୍ଧ ଅଭିମାନକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଇଥାଏ । ଯେପରି ଲାଲ୍‌ଗର୍ ସ୍ଵାମୀ ଅନୁ କରିବା ମାତ୍ରକେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ଅନ୍ଧକାର ଦୂର ହୋଇଯାଏ ତାକୁ ତଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ି ନ ଥାଏ କିମ୍ବା କୌଣସି ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡ଼ି ନ ଥାଏ । ସ୍ଵାମୀ ଅନୁ କରିବା ମାତ୍ରକେ ଅନ୍ଧକାର ସ୍ଵତଃ ହିଁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ସେହିପରି ସ୍ଵାମୀନର ସ୍ଵାମୀ ଅନୁ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦେହ ଅଭିମାନକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାର ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡ଼ି ନ ଥାଏ । ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ଏକ ଖେଳ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି - ସ୍ଵାମୀନକୁ ଦିଲ ଭିତରେ ବରଣଣନା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି - “ମୁଁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଦିଲତଖତ ନସୀନ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁହସ୍ତ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ ଅଟେ” ବରଣଣନା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ମନରେ ମଧ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅନୁଭବର ଆସନ ଉପରେ ବସୁ ନାହାନ୍ତି । କାରଣ ଯାହା ଭାବୁଛ ତାହା ଅନୁଭବ ହେବା ଜରୁରୀ ଅଟେ କାହିଁକି ନା ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଣୀ ଅଧୋରିଟୀ ବା ଅଧିକାରୀପଣିଆ ହେଲା ଅନୁଭବର ଅଧୋରିଟୀ ହେବା । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଚାର ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଶୁଣିବା ଏବଂ ଭାବିବା ଅଲଗା କଥା କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅନୁଭବୀ ସ୍ଵରୂପ ହେବା ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ଶ୍ରେଣୀ ଅଧୋରିଟୀ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଉକ୍ତି ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଭିତରେ ଅନ୍ତର । ଉକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିବାର ମସ୍ତକରେ ବହୁତ ମସ୍ତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଭାବୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଅନୁଭବ କରିପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ତେବେ ଜ୍ଞାନର ଅର୍ଥ ହେଲା ଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଵାମୀନର ଅନୁଭବୀ । ଏହି ଅନୁଭବୀ ସ୍ଵରୂପ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ଆତ୍ମିକ ନିଶା ଚଢ଼ିଥାଏ । ଜୀବନରେ ଅନୁଭବ କେବେ ବି ଜୀବନରେ ଭୁଲି ହୁଏ ନାହିଁ । ଶୁଣିଥିବା କଥା ବା ଭାବିଥିବା କଥା ଭୁଲି ହୋଇଯାଇପାରେ କିନ୍ତୁ ଅନୁଭବୀର ଅଧୋରିଟୀ କେବେ ବି କମ୍ ହୋଇ ନ ଥାଏ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା ମନେ ପକାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ - ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶୁଣିଥିବା କଥାଗୁଡ଼ିକ ଯାହାକୁ ଉପବାନ ପିତାତ୍ମକଠାରୁ ଶୁଣିଛ ତା’ର ଅନୁଭବୀ ମୂରତ ହୁଅ । ଅନୁଭବ କରିଥିବା କଥାକୁ ଯଦି ହଜାରେ ଲୋକ ଭୁଲାଇ ଦେବା ପାଇଁ ବା ଲିଭାଇ ଦେବା ପାଇଁ ଚାହଁବେ ତେବେ ବି ତାହା ଲିଭି ପାରିବ ନାହିଁ । ଯେପରି ଶରୀର ଧାରଣ କରିବା ମାତ୍ରକେ ଅନୁଭବ କରୁଛ ଯେ ମୁଁ ଅମୁକ୍ ଅଟେ, ଏହା କେତେ ପକ୍କା ହୋଇଯାଉଛି, କେବେ ନିଜର ଦେହର ନାମ ଭୁଲି ହୋଇଯାଉଛି କି? କେହି ଯଦି ତୁମକୁ କହିବ ତୁମେ ଅମୁକ୍ ନୁହେଁ ଅମୁକ୍ ଅଟେ ତେବେ ତୁମେ ମାନିବ କି? ସେହିପରି ତାଲିକାରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଵାମୀନକୁ ଅନୁଭବ କରିବା ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵାମୀନ ଗୁଡ଼ିକ କେବେ ବି ଭୁଲି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ମେହନତ କରିବାର ଦେଖୁଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ

ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ବହୁତ ସ୍ନେହ ଆସିଯାଉଛି । ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଆଉ ମେହନତ! କାରଣ ଅନୁଭବୀ ମୂରତ ହେବାର କର୍ମୀ । ଯେବେକି ଦେହ-ଅଭିମାନର ଅନୁଭବ ଯାହା ବି ହୋଇଯାଉ, ଯେକୌଣସି କର୍ମ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଭୁଲି ହେଉନାହିଁ, ତେବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ନୀବନ ତ କର୍ମର ଯୋଗୀ ନୀବନ ଅଟେ, ତେଣୁ ଯୋଗୀ ନୀବନର ଅନୁଭବ କିପରି ଭୁଲିପାରିବ?

ତେଣୁ ଚେକ୍ କର - ମୁଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟର ଅନୁଭବୀ ଅଟେ ତ? ନିଜକୁ ଶୁଣିବା ବା ଶୁଣାଇବା ତ ସହଜ କଥା କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ନିଜର ସ୍ଵରୂପ ହେବାର ଅଛି । ଯଦି ନିଜକୁ ନିଜର ସ୍ଵରୂପରେ ଆଣି ପାରିଲ ତେବେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ନିଜର ସମ୍ପଦନ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ଲାଭ ଲାଭ ବାଲା ହେବ, କାରଣ ନିଜକୁ ହିଁ ଆଲୋକ ଏବଂ ଶକ୍ତି କୁହାଯାଏ । ସେହିପରି ଯୋଗୀ ସ୍ଵରୂପର ଅର୍ଥ ହେଲା ଯୋଗଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସ୍ଵରୂପ । ଧାରଣା ସ୍ଵରୂପର ଅର୍ଥ ହେଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ, ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶୁଣର ଧାରଣା ସ୍ଵରୂପ ହୋଇଥିବ ଏବଂ ସେବାର ଅନୁଭବୀ ମୂରତ ସେବାଧାରୀର ଅର୍ଥ ହେଲା ନିରନ୍ତର ଏବଂ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସେବାଧାରୀ, ତାହେଁ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ସେବା, ତାହେଁ ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ସେବା, ତାହେଁ କର୍ମଣା ଦ୍ଵାରା ସେବା, ତାହେଁ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ଵାରା ସେବା, ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵାଭାବିକ ଭାବରେ ସେବା ହୋଇ ଚାଲିଥିବ, ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ଚାରୋଟିଯାକ ବିଷୟରେ ଅନୁଭବୀ ସ୍ଵରୂପ ହେବା । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ଚେକ୍ କର - ମୁଁ କେତେ ପରିମାଣରେ ଅନୁଭବୀମୂରତ ହେଲିଣି? ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶୁଣର ଅନୁଭବୀ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶକ୍ତିର ଅନୁଭବୀ । ଏମିତି ବି କଥାରେ ଅଛି ଅନୁଭବ ଆବଶ୍ୟକ ସମୟରେ ବହୁତ କାମରେ ଆସିଥାଏ । ତେଣୁ ଅନୁଭବୀ ମୂରତ ଆତ୍ମାର ଅନୁଭବ ଯେପରି ବି ସମସ୍ତେ ଆସୁ ତାକୁ ନିଜର ଅନୁଭବର ଅଧିକାରୀ ଦ୍ଵାରା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସମାଧାନ ସ୍ଵରୂପରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଇଥାଏ । ସମସ୍ତେ ସମସ୍ତେ ହୋଇ ରହେ ନାହିଁ, ସମାଧାନ ସ୍ଵରୂପ ହୋଇଯାଏ, ବୁଝିପାରିଲ!

ଏବେ ସମୟର ସମୀପତା ଅର୍ଥାତ୍ ପାଖେଇ ଆସିବା ଏବଂ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବାର ସମୀପତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମାଧାନ ସ୍ଵରୂପର ଅନୁଭବ କରାଉ । ବହୁତ ସମୟ ପରମ୍ପରାନ୍ତ ସମସ୍ତେ ଆସିବା ଏବଂ ତାକୁ ସମାଧାନ କରିବାର ମେହନତ କରିଆସିଲ, ଏବେ ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ସ୍ଵାମୀଧାରୀ, ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ, ସମାଧାନ ସ୍ଵରୂପ ସୂଚିତରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । କାରଣ ଅନୁଭବୀ ମୂରତ ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସବୁ କିଛି କରିଦେଇପାରିବ । ଆରହା!

ସବୁଆଡୁ ପିଲାମାନେ ଆସି ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛନ୍ତି । ତବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ସବୁ ଗୁରୁପୁରେ ନିଜର ସୁଯୋଗ ନେଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ଆରହା - ଏହି ଗୁରୁପୁରେ ପାଣ୍ଡବମାନେ ମଧ୍ୟ କମ୍ ଆସି ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ସବୁ ପାଣ୍ଡବମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ମାତାମାନେ, କୁମାରୀମାନେ, ଚୀରମାନେ ମଧ୍ୟ ହାତ ଉଠାଅ । ପରମ୍ପରା ଗୁରୁପୁରେ ମାତାମାନେ ଅଧିକ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏହି ଗୁରୁପୁରେ ପାଣ୍ଡବମାନେ ମଧ୍ୟ ଭଲ ରେ ସ୍ଵ କରିଛନ୍ତି । ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ନିଶା ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟର ଗାନ୍ଧ୍ୟ ଏବେ ପରମ୍ପରାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି । ତାହା କ'ଣ ନାହିଁ? ନାହିଁ? ପାଣ୍ଡବ ମାତର ପାଣ୍ଡବ ନିଶା ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ନିଜର ନିଶା ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଆଧାରରେ ବିଦ୍ୟା ହୋଇଗଲେ । ଏହି ଗାନ୍ଧ୍ୟ ତ ଏବେ ପରମ୍ପରାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି । ତେବେ ଏହିଭଳି ପାଣ୍ଡବ ଅଟେ ତ? ଆରହା! ନିଶା ଅଛି ତ? ତେଣୁ ପାଣ୍ଡବମାନେ ଯେତେବେଳେ ବି ଶୁଣୁଥିବେ ଯେ ଆମେ ପାଣ୍ଡବ ଅଟୁ ସେତେବେଳେ ପାଣ୍ଡବ ପତିତକୁ ତ କେବେ ବି ଭୁଲି ଯାଉ ନ ଥିବେ! କ'ଣ କେବେ କେବେ ଭୁଲିଯାଉଛ କି? ପାଣ୍ଡବ ଏବଂ ପାଣ୍ଡବପତି । ପାଣ୍ଡବମାନେ କେବେ ବି ପାଣ୍ଡବପତିଙ୍କୁ ଭୁଲିପାରିବେ ନାହିଁ । ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ନିଶା ରହିବା ଦରକାର ଯେ ଆମେ ପାଣ୍ଡବମାନେ କଲ୍ପ କଲ୍ପ ପାଣ୍ଡବପତିଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଅଟୁ । ସ୍ଵାମୀକୀ ହିସାବରେ ପାଣ୍ଡବ ମାନଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ କିଛି କମ୍ ନୁହେଁ । ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ଉପାଧି ହେଲା ବିଦ୍ୟା ପାଣ୍ଡବ । ତେବେ ଏହିଭଳି ପାଣ୍ଡବ ଅଟେ ତ? ଆମେ ବିଦ୍ୟା ପାଣ୍ଡବ, କେବଳ ପାଣ୍ଡବ ନୁହେଁ, ବିଦ୍ୟା ପାଣ୍ଡବ । ବିଦ୍ୟର ଅବିନାଶୀ ତିଳକ ମସୃକରେ ସର୍ବଦା ଲାଗି ରହିଛି । ତେବେ ମାତାମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେଉଁ ନିଶା ରହୁଛି? ମାତାମାନେ ନିଶାର ସହିତ କହୁଛନ୍ତି ବାବା କେବଳ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏଇଆ ନା! କାହିଁକି ନା ଅଧିକାଳ୍ପ ଭିତରେ ମାତାମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ପଦବୀ ବା ସମ୍ମାନ ମିଳି ନାହିଁ, ଏବେ ସଂଗମୟୁଗରେ ରାଜନୀତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ମାତାମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ମିଳୁଛି । ସବୁ ବିଭାଗରେ ତୁମେ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବାବା ଆଗରେ ରଖିଛନ୍ତି ନା, ତେଣୁ ସଂସାରରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଗରେ ଏବେ ମାତାମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ମିଳୁଛି । ଏଭଳି କୌଣସି ବର୍ଗ ନାହିଁ ଯେଉଁଠି ମାତାମାନେ ନଥିବେ । ଏହା ସଂଗମୟୁଗର ପଦବୀ ଅଟେ । ତେଣୁ ମାତାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ରହୁଛି - ବାବା ଆମର ଅଟନ୍ତି । ମେରା ବାବା ଶବ୍ଦ ସମ୍ପ୍ରତିରେ ରହୁଛି ତ? ନିଶା ଅଛି ତ? ମାତାମାନେ ହାତ ହଲାଇଛନ୍ତି । ଭଲ କଥା - ଭଗବାନଙ୍କୁ ନିଜର କରିନେଇଛ, ତେଣୁ ପ୍ରକୃତ ଯାଦୁକର ତ ମାତାମାନେ ହେଲେ ନା! ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ତାହେଁ ମାତା ହୁଅନ୍ତୁ ବା ପାଣ୍ଡବ ହୁଅନ୍ତୁ, ବା ବାପଦାଦାଙ୍କ ସହିତ ସ୍ନେହ ପୂର୍ବକ ସର୍ବସମ୍ବନ୍ଧ ତ ରଖିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କାହାକୁ କେଉଁ ବିଶେଷ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଧିକ ପ୍ରିୟ ଅଟେ, ତାହା ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି । କେତେକ ପିଲାଙ୍କୁ ଖୁଦା ଅର୍ଥାତ୍ ଭଗବାନଙ୍କୁ ନିଜର ସାଥୀ କରିବା ପାଇଁ ଭଲ ଲାଗୁଛି ସେଥିପାଇଁ ଖୁଦା ଦୋଷ୍ଟର ଏକ କାହାଣୀ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ତେବେ ବାପଦାଦା ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଯେଉଁ ସମ୍ବନ୍ଧର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିବ ଭଗବାନଙ୍କୁ ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଜର କରିପାରିବ । ଏହିଭଳି ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧର ରସର ଅନୁଭବ କରିପାରିବ । ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ବାବା ମୋ'ର ଏବଂ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୋ'ର ।

ଏବେ ମଧୁବନର ଶୋଭା ଭଲ ଲାଗୁଛି ନା! ଚାହେଁ ଯେତେ ବି ଦୂରରେ ବସି ଶୁଣୁଥାଅ ବା ଦେଖୁଥାଅ କିନ୍ତୁ ମଧୁବନର ଶୋଭା ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁଭବ ସ୍ୱୀକୃତି ଅଟେ । ମଧୁବନରେ ବାପଦାଦା ମିଳନ ତ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆହୁରି କେତେ ପ୍ରକାରର ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଛି ଯଦି ଏହାର ତାଲିକା କାହାର କରିବ ତେବେ କେତେ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଛି? ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ରୁ ବଡ଼ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଲା ସହଜ ଯୋଗ ଏବଂ ସ୍ୱୀକୃତି ଯୋଗ ଲାଗି ରହୁଛି । ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁନାହିଁ । ଯଦି କେହି ମଧୁବନର ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳର ମହତ୍ତ୍ୱ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଛି ତେବେ ମଧୁବନର ବାତାବରଣ, ମଧୁବନର ଦିନଚରଣ ସହଜଯୋଗୀ ସ୍ୱୀକୃତିଯୋଗୀ କରିଦେଉଛି । କାହିଁକି ଜାଣିଛ? ମଧୁବନରେ ବୁଦ୍ଧିରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ହିଁ କାମ ରହୁଛି, କେହି କେହି ସେବାଧାରୀ ହିସାବରେ ମଧୁ ଆସୁଛନ୍ତି ତାହା ଅଲଗା କଥା କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ରିଫରେସ୍ କରିବା ପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ତାଜା କରିବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ମଧୁବନରେ ଆଉ କ'ଣ କାମ ଅଛି? କୌଣସି ଦାୟିତ୍ୱ ଅଛି କି? ଖାଅ, ପିଅ, ମଉଜ କର, ପାଠପଢ । ତେଣୁ ମଧୁବନ ମଧୁବନ ହିଁ ଅଟେ । ବିଦେଶରେ ମଧୁ ଘରେ ବସି ମୁରଲୀ ଶୁଣୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ବସି ଶୁଣିବା ଏବଂ ମଧୁବନକୁ ଆସିବା, ଏଥିରେ ରାତି ଦିନର ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି । ବାପଦାଦା ତ ବିଦ୍ୱାନର ସାଧନ ଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଦେଖୁଥିବା, ଶୁଣୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧୁ ସ୍ୱାଦପ୍ରସାର ଦେଉଛନ୍ତି, କେତେକ ପିଲା ରାତି ଅନିଦ୍ରା ହୋଇ ମଧୁ ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ନ ଆସିପାରିବା ଠାରୁ ଏହା ନିର୍ଗତ ଭଲ ଅଟେ ନା କିନ୍ତୁ ଭଲ ଭଲ ହେଉଛି ମଧୁବନ ପ୍ରିୟ ଘରକୁ ଆସିବା । କ'ଣ ମଧୁବନକୁ ଆସିବା ଭଲ ଲାଗୁଛି ନା ସେଠାରେ ବସି ମୁରଲୀ ଶୁଣିନେଲେ ଚଳିବ! କ'ଣ ଭଲ ଲାଗୁଛି? ସେଠାରେ ବି ତ ସେହି ମୁରଲୀ ଶୁଣୁଛ ନା! ଏଠାରେ ବି ପଛରେ ବସିଥିଲେ ଟି.ଭି. ଦ୍ୱାରା ଦେଖୁଛ, ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ମଧୁବନକୁ ଆସିବା ହିଁ ଭଲ ଅଟେ ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । (ସମସ୍ତେ ହାତ ଉଠାଇଲେ) ଆରଛା! ପୁଣି ବି ଦେଖ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ କ'ଣ ଗାୟନ ଅଛି? ମଧୁବନରେ ମୁରଲୀ ବାଦେ । ଏହା ତ ନାହିଁ ଯେ ଲକ୍ଷ୍ମଣରେ ବାଦେ । ଯେଉଁଠାରେ ବି ରହୁଥାଅ ନା କାହିଁକି ମଧୁବନର ମହିମାକୁ ଜାଣିବା ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜକୁ ମହାନ କରିବା ।

ଆରଛା - ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ବି ଏଠାକୁ ଆସିଛନ୍ତି ସମସ୍ତେ ଯୋଗୀ ଜୀବନର, ଜଞ୍ଜନୀ ଜୀବନର, ତଥା ଧାରଣା ସ୍ୱରୂପର ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ପରଥମ ପାଳିରେ ଏହି ସିଦ୍ଧି ପାଇଁ ବାପଦାଦା ବିଶେଷ ଭାବରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ପାଇଁ କହିଥିଲେ ଯେ ଆସନ୍ତା ପୁରା ସିଦ୍ଧିରେ ସମସ୍ତେ ନିଜେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟମଣୀ ହୋଇ ରହିବ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବ । କେବଳ ନିଜେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟମଣୀ ହୋଇଯିବ ତାହା ନୁହେଁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧୁ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଏବେ ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ କେବେ ବି କିଛି ବି ହୋଇପାରେ, ତେଣୁ କେହି ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରଚାର ନାହିଁ ଯେ କେବେ ହେବ? ବର୍ଷକ ପରେ ହେବ କି ମାସକ ପରେ ହେବ? ଅତୀତ କେତେବେଳେ ବି କ'ଣ ବି ହୋଇପାରେ ସେଥିପାଇଁ ନିଜର ସ୍ୱପ୍ନରୂପୀ ସ୍ୱୀକୃତି ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କର । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସ୍ୱୀକୃତି ଅନ୍ କରି ଏବଂ ଅନୁଭବୀ ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଯାଅ, କିନ୍ତୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଯଦି ଟିକିଏ ବି ଭିଲ୍ଲାପିତ ତେବେ ବାରମ୍ବାର ଅନ୍ ଅର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଠିକ୍ ହେବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ମଧୁ ଲାଗିବ । ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସ୍ୱୀକୃତି, ସ୍ୱୀକୃତି, ଅଧିକାରୀ ସ୍ୱୀକୃତି ଅନ୍ କରି ଏବଂ ଅନୁଭବମଣୀ ହୋଇ ଅନୁଭବ କରିଗାଲ । ଅନୁଭବର ସାଗରରେ ସମାହିତ ହୋଇଯାଅ । କାହିଁକି ନା ଅନୁଭବର ଅଧିକାରୀକୁ କୌଣସି ବି ଅଧିକାରୀ ଦିତିପାରିବ ନାହିଁ । ଏବେ ବୁଝିପାରିଲ ତ କ'ଣ କରିବ? ବାପଦାଦା ସଂକେତ ତ ଦେଇ ଦେଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ଅପେକ୍ଷାରେ ରୁହ ନାହିଁ, କେବେ କେବେ ମଧୁ କୁହ ନାହିଁ, ଏବେ କର । ସଦାପ୍ରସ୍ତୁତ ରୁହ, ତେବେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ସ୍ୱୀକୃତି ଅନ୍ କରିପାରିବ? କରି ପାରିବ? ଯେପରି ବି ବାତାବରଣ ହୋଇଥାଉ, ଯେପରିକି ସମସ୍ତା ହୋଇଥାଉ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ସ୍ୱୀକୃତି ଅନ୍ କର । ଏହାର ଅଭ୍ୟାସ କର କାହିଁକି ନା ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ପାଇଁ ହିଁ ଆସିବ, ଗୋଟିଏ ମିନିଟ୍ ମଧୁ ନୁହେଁ । ସେତେବେଳେ ଭାବିବାବାଲା ପାସ୍ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଅନୁଭବ ବାଲା ପାସ୍ ହୋଇଯିବେ । ତେଣୁ ଏବେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ସମସ୍ତେ “ମୁଁ ପରମଧ୍ୟାମ ନିବାସୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଅଟେ” ଏହି ସ୍ୱପ୍ନରୂପ ସ୍ୱୀକୃତି ଅନ୍ କର, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବି ସ୍ୱପ୍ନ ନ ରହୁ । ବୁଦ୍ଧିରେ କୌଣସି ହଲଚଲ୍ ନ ରହୁ, ଅଚଳ ସ୍ଥିତି । ଆରଛା (ଭରିଲ)

ଚାରିଆଡ଼ର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ୱୀକୃତିପାତ୍ରୀ ଅନୁଭବୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ଅନୁଭବରେ ଆଶୁଥିବା ସର୍ବଦା ଯୋଗୀ ଜୀବନରେ ଚାଲୁଥିବା ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ନିଜର ବିଶେଷ ଭାଗ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କରମରେ ଜାଗ୍ରତ ସ୍ୱରୂପରେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ରଖିଥିବା କୋଟିକ ଭିତରେ କେହି, କେହିଜ୍ୱଳ ଭିତରେ ମଧୁ କେହି ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ନମସ୍କରେ ।

ଦାଦୀଜୀଙ୍କ ସହିତ:- ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉପଜ୍ଞ-ଉତ୍ସାହ ଆଣିବାର ବହୁତ କଲ କାମ କରୁଛ । (ଏବେ ତ କୋଟି କୋଟି ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ ଦେବାର ଯୋଜନା ଚାଲିଛି) । କୋଟି କୋଟି କ'ଣ ସାରା ବିଶ୍ୱର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ ମିଳିବାର ଅଛି । ଅହୋ ପ୍ରଭୁ ତ କହିବେ ନା! ଅହୋ ପ୍ରଭୁ କହିବା ପାଇଁ ତ ସେମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନା! (ଦାଦୀଜୀଙ୍କୁ) ଏମାନେ ମଧୁ ସହଯୋଗ ଦେଉଛନ୍ତି । ଭଲ କଥା, ମଧୁବନକୁ ସମ୍ଭାଳିଛନ୍ତି । ବହୁତ ଭଲ ସହଯୋଗୀ ଗୁରୁ ମିଳିଛି ନା! ସମସ୍ତଙ୍କର କିଛି ନା କିଛି ବିଶେଷତା ରହିଛି । ପୁଣି ବି ଆଦି ରତନ ଦାଦୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ୁଛି । ଚାହେଁ ଯେତେ ବି ଆସୁଷ ବଢ଼ିଯାଉ, ନୂଆ ନୂଆ ଟୀରମାନେ ମଧୁ ଆଗକୁ ବାହାରୁଛନ୍ତି, ପୁଣି ବି ଆଦି ରତନମାନଙ୍କର ପାଳନା ସ୍ୱୀକୃତି ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଗୁରୁପ୍ତି ବହୁତ ଭଲ ।

ବରଦାନ:- ବିଘ୍ନ ପ୍ରତ୍ୟୁ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଘ୍ନର ପ୍ରଭାବରୁ ମୁକ୍ତ ଚମକଦାର ଫରିସ୍ତା ପୋଷାକ ଧାରଣ କରୁଥିବା ସଦା ବିଘ୍ନ ବିନାଶକ

ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ନିଜ ପୁରତି ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ପୁରତି ସର୍ବଦା ବିଘ୍ନ ବିନାଶକ ହେବା ପାଇଁ ପୁରାଣବାଚକ ଚିହ୍ନକୁ ବିଦାୟ ଦିଅ ଏବଂ ଫୁଲଷ୍ଟପୁର ମାତରା ଲଗାଇ ନିଜ ଭିତରେ ସର୍ବଶକ୍ତିର ଫୁଲ୍ ଷ୍ଟକ୍ ନିର୍ମା କର, ସର୍ବଦା ବିଘ୍ନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚମକିଲା ଫରିସ୍ତା ଭରେ ସ୍ୱପ୍ନିଆଅ, ମାଟିର ଭରେ ସ୍ୱପ୍ନ ନାହିଁ । ଏହା ସହିତ ସର୍ବଗୁଣର ଗହଣାରେ ସଜେଇ ହୋଇ ରୁହ । ସର୍ବଦା ଅଷ୍ଟଶକ୍ତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ଶସ୍ତ୍ରଧାରୀ ମୁରୁତି ହୋଇ ରୁହ ଏବଂ ପଦ୍ମ ଫୁଲ ଆସନ ଉପରେ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୀବନର ପାଦ ରଖ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ଅଭିଯାସ ଉପରେ ପୂରା ପୂରା ଧ୍ୟାନ ଦେଉଥିବ ତେବେ ଫାଷ୍ଟ ଡିଭିଜନ୍‌ରେ ନମ୍ବର ଆସିଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ସୁକ୍ଷ୍ମଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାର ସେବା କର (୧୯) ଯେପରି ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ସେବା କରିବା ସ୍ୱାଭାବିକ ହୋଇଗଲାଣି, ସେହିପରି ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ସେବା କରିବା ମଧ୍ୟ ଏକାଠି ଏବଂ ସ୍ୱାଭାବିକ ହେବା ଦରକାର । ଯଦି ବାଣୀର ସେବା ସହିତ ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସେବା କରିବ ତେବେ ତୁମକୁ କଥାବାରତ୍ତା ମଧ୍ୟ କମ୍ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । କଥାବାରତ୍ତା କରିବାରେ ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ଖରଚ କରୁଛ ତାହା ନିମ୍ନ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତିର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସେବା ସଫଳତା ଅଧିକ ଅନୁଭବ କରାଇବ । ସୂଚନା:- ଆଜି ଅନୁଚରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଯୋଗ ଦିବସ ତୃତୀୟ ରବିବାର ସଂଧ୍ୟା ୭ଟା ୩୦ ମି. ଠାରୁ ୭ଟା ୩୦ମି, ପରମ୍ପରା ସମସ୍ତ ଭାଇ-ଭଉଣୀମାନେ ସଂଗଠିତ ରୂପରେ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଶୁଦ୍ଧ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ପୁରକୃତି ସହିତ ବିଶ୍ୱର ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ଶକ୍ତିର ସକାଶ ଦେବାର ବିଶେଷ ସେବା କରିବେ । ଅନୁଭବ କରିବେ ଯେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ମସ୍ତକରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କିରଣ ବାହାରି ମୋ'ର ଭୁକୁଟୀ ଉପରେ ପଡୁଛି ଏବଂ ମୋ'ଠାରୁ ସାରା ବିଶ୍ୱ ରୂପା ଗଲୋକ ଉପରକୁ ଯାଉଛି ।